

A. ZAKŁAD POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

ALEKSANDRA BUDNIAK-ROGALA

Uniwersytet Wrocławski

MICHAŁ PYRZ

Uniwersytet Wrocławski

SYLWETKI PROCESUALISTÓW

UWAGI WSTĘPNE

Niniejsze opracowanie ma na celu przybliżenie sylwetek pracowników Katedry oraz Zakładu Postępowania Cywilnego Uniwersytetu Wrocławskiego w latach 1945–2015. Z uwagi na znaczną rozpiętość czasową, do której odnosi się przedmiotowy artykuł, zdecydowano się na przyjęcie kryterium, na podstawie którego w treści opracowania przedstawione zostaną wyłącznie sylwetki osób, które były lub nadal są zatrudnione w ramach opisywanej jednostki naukowej i uzyskały co najmniej stopień doktora nauk prawnych. Zdaniem autorów przyjęcie takiej kategoryzacji stanowi optymalne rozwiązanie umożliwiające przedstawienie rozwoju nauki postępowania cywilnego na Uniwersytecie Wrocławskim w analizowanym okresie.

PROF. DR HAB. KAMIL STEFKO

Prof. dr hab. Kamil Stefko urodził się 8 kwietnia 1875 r. w Złoczewie; zmarł 17 lutego 1966 r. we Wrocławiu. Studia prawnicze ukończył na Wydziale Prawa Uniwersytetu Lwowskiego. Następnie odbył aplikację sądową i w 1899 r. złożył egzamin sędziowski. Początkowo orzekał jako sędzia Sądu Powiatowego w Brodach. Od 1902 r. rozpoczął praktykę adwokacką — najpierw w Tarnopolu, a później we Lwowie. W 1902 r. obronił rozprawę doktorską, a w 1907 rozprawę habilitacyjną pt. *O mieszkaniu wedle procedury austriackiej* na Wydziale Prawa Uniwersytetu

Lwowskiego. W 1910 r. został profesorem nadzwyczajnym, a w 1916 — profesorem zwyczajnym prawa procesowego cywilnego na Uniwersytecie Lwowskim.

W okresie międzywojennym był członkiem Komisji Kodyfikacyjnej, a od 1932 r. członkiem Trybunału Kompetencyjnego. W roku akademickim 1933/1934 pełnił funkcję rektora Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. W 1941 r. wyjechał ze Lwowa do Warszawy, w 1945 przeniósł się do Krakowa. W 1945 r. rozpoczął pracę w rektoracie Uniwersytetu Wrocławskiego; z ogromnym zaangażowaniem współtworzył i organizował pierwszy powojenny Wydział Prawno-Administracyjny, w którym od 1946 r. pełnił funkcję dziekana.

Prof. Kamil Stefko był wielokrotnie odznaczany za działalność naukową i organizacyjną: dwukrotnie otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1933 i 1955), przyznano mu również Złoty Krzyż Zasługi (1949) oraz Medal Dziesięciolecia Polski Ludowej (1955), a także Odznakę XXV-lecia Stronnictwa Demokratycznego (1963).

Prof. Kamil Stefko przyczynił się znacznie do rozwoju polskiej nauki o postępowaniu cywilnym. Przedmiot jego zainteresowań stanowiły w szczególności zagadnienia dotyczące stosunku prawnoprocesowego oraz prawa dowodowego; był jednym z pierwszych polskich procesualistów, który zainteresował się problematyką międzynarodowego procesu cywilnego. Na szczególną uwagę w tym kontekście zasługują opracowania: *O mieszkaniu wedle austriackiej procedury cywilnej* (1907), *Rzut oka na historyczny rozwój prawa egzekucyjnego* (1916), *Główne zasady polskiej procedury cywilnej* (1919), *Dyplomatyczne zwolnienie od jurysdykcji w sprawach cywilnych* (1938), *Postępowanie dowodowe w polskim procesie cywilnym. Stosunek dowodu z dokumentu do dowodu ze świadków* (1951), *Udział prokuratora w postępowaniu cywilnym* (1956) oraz *Wadliwe akty sądu w postępowaniu cywilnym* (1964).

PROF. DR HAB. WŁODZIMIERZ BERUTOWICZ

Prof. dr hab. Włodzimierz Berutowicz urodził się 3 października 1914 r. w Przedmościu w powiecie wieluńskim, a zmarł 11 grudnia 2004 r. w Warszawie. W latach 1946–1950 studiował na Wydziale Prawno-Administracyjnym Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskując w 1950 r. tytuł magistra prawa. W tym samym roku rozpoczął pracę na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego w Katedrze Postępowania Cywilnego. W następnych latach był już ściśle związany z Uniwersytetem Wrocławskim, gdzie przeszedł wszystkie szczeble służbowe — od stanowiska starszego asystenta (1950), adiunkta (1951), docenta (1959), profesora nadzwyczajnego (1968), do profesora zwyczajnego nauk prawnych (1975).

W latach 1952–1955 był kierownikiem Katedry Podstaw Marksizmu-Leninizmu. Od 1961 do 1971 r. kierował Katedrą Postępowania Cywilnego — począt-

kowo na Wydziale Prawa, a potem na Wydziale Prawa i Administracji. W latach 1968–1971 pełnił funkcję rektora Uniwersytetu Wrocławskiego.

W latach 1949–1952 pracował w Prokuraturze Wojewódzkiej we Wrocławiu na stanowisku wiceprokuratora. Prof. Włodzimierz Berutowicz był także zatrudniony w Sądzie Wojewódzkim we Wrocławiu, gdzie w 1955 r. został powołany na stanowisko sędziego; w latach 1957–1959 pełnił funkcję wiceprezesa, a w okresie 1960–1968 funkcję prezesa. W latach 1959–1960 był również prezesem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu. W 1971 r. został powołany na stanowisko ministra sprawiedliwości w rządach Piotra Jaroszewicza. W latach 1976–1987 pełnił funkcję Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, a z tego tytułu także przewodniczącego Trybunału Stanu. W okresie od 1980 do 1985 r. był również profesorem Instytutu Państwa i Prawa PAN.

Poza działalnością naukową i zawodową prof. Włodzimierz Berutowicz przejawiał również zainteresowania polityczne. Został także pierwszym przewodniczącym nowo utworzonej Rady Legislacyjnej, przyczyniając się do jej rozwoju i wpływając na kierunek prac związanych z uporządkowaniem i doskonaleniem naszego systemu prawnego.

Prof. Włodzimierz Berutowicz niewątpliwie należał do grona najwybitniejszych polskich procesualistów i zapisał się dużym dorobkiem na kartach nauki prawa procesowego, przyczyniając się zwłaszcza do rozwoju nauki o postępowaniu cywilnym i innych dyscyplin prawniczych związanych z procedurą cywilną. Był autorem ponad stu publikacji dotyczących istotnych zagadnień teoretycznych i metodologicznych w dziedzinie nauki o postępowaniu cywilnym i organizacji organów ochrony prawnej. Na szczególnie podkreślenie zasługują jego opracowania: *Zasada dyspozycyjności w postępowaniu cywilnym* (1957), *Wszczęcie procesu cywilnego* (1960) oraz *Znaczenie prawne sądowego dochodzenia roszczeń* (1966). Prof. Włodzimierz Berutowicz wypromował pięciu doktorów.

PROF. NADZW. DR HAB. JÓZEF MOKRY

Prof. nadzw. dr hab. Józef Mokry urodził się 25 lutego 1933 r. w Łowkowicach na Opolszczyźnie (pow. Krapkowice); zmarł 8 września 1992 r. we Wrocławiu. W latach 1953–1957 studiował na Uniwersytecie Wrocławskim, uzyskując tytuł magistra prawa. Od 1958 r. odbywał dwuletnią aplikację sądową. Po jej ukończeniu uzyskał nominację na asesora sądowego. Później pełnił funkcję sędziego w Sądzie Powiatowym w Nysie. W 1961 r. prof. Józef Mokry został zatrudniony na stanowisku starszego asystenta w Zakładzie Postępowania Cywilnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1967 r. obronił rozprawę doktorską pt. *Uznanie powództwa w polskim procesie cywilnym*. W 1969 r. ukończył z wyróżnieniem kurs prawa porównawczego w Strasburgu. Niezależnie od tego nieprzerwanie pozostawał związany z Uniwersytetem Wrocławskim, gdzie od 1970 r.

był zatrudniony na stanowisku adiunkta. W 1974 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych na podstawie rozprawy pt. *Odwolalność czynności procesowych w sądowym postępowaniu cywilnym*. W 1975 r. został powołany na stanowisko docenta, a w 1990 mianowany profesorem Uniwersytetu Wrocławskiego.

W latach 1974–1981 prof. Józef Mokry pełnił funkcję prodziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. W tym czasie był także zastępcą przewodniczącego Rady ds. Młodzieży oraz członkiem rektorskiej Komisji ds. Dydaktyki. W latach 1987–1990 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Prawa Cywilnego. Prof. Józef Mokry brał udział w pracach Komisji ds. Reformy Prawa Cywilnego przy Ministrze Sprawiedliwości, której członkiem został w 1986 r.

Za swoją działalność naukową i organizacyjną otrzymał wiele odznaczeń i wyróżnień — w tym m.in. Odznakę „Zasłużonego dla Miasta Opola” (1974), Złotą Odznakę Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (1975), Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za monografię *Odwolalność czynności procesowych w sądowym postępowaniu cywilnym* (1975), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1980), a także Złoty Krzyż Zasługi (1982).

Prof. Józef Mokry zapisał się na kartach polskiej procesualistyki jako wybitny znawca przedmiotu. Był autorem przeszło czterdziestu publikacji. Szczególne znaczenie wśród nich mają te, które zostały poświęcone problematyce czynności procesowych, w tym przede wszystkim monografia z 1993 r. zatytułowana *Czynności procesowe podmiotów dochodzących ochrony praw w postępowaniu cywilnym*. Nadto jego zainteresowania naukowe oscylowały wokół problematyki powództw (zwłaszcza powództwa o ustalenie) i innych żądań ustalających w postępowaniu cywilnym, a także wokół zagadnień związanych z zasadami procesowymi. Dodatkowo osobne pole jego zainteresowań stanowiły kwestie ustroju i funkcji organów ochrony prawnej oraz problemy niezawisłości sędziowskiej. Prof. Józef Mokry występował w czterech przewodach doktorskich, był recenzentem licznych prac doktorskich i habilitacyjnych.

PROF. DR HAB. HENRYK MĄDRZAK

Prof. dr hab. Henryk Mądrzak urodził się 18 grudnia 1929 r. w Nowych Skalmierzycach. W latach 1951–1955 odbywał studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim. Od 1957 r. odbywał aplikację sądową przy Sądzie Wojewódzkim we Wrocławiu, a w 1959 przez kilka miesięcy orzekał jako asesor sądowy w Sądzie Powiatowym w Strzelinie.

W latach 1957–2006 pracował na Uniwersytecie Wrocławskim — najpierw jako asystent (1957), a następnie adiunkt (1964), docent (1969), profesor nadzwyczajny (1991) i profesor zwyczajny (1997). W 1963 r. obronił rozprawę doktorską

pt. *Natychmiastowa wykonalność wyroków w procesie cywilnym*. Stopień doktora habilitowanego otrzymał w 1978 r. na podstawie rozprawy pt. *Przymusowe zaspokojenie wierzyciela z tytułu długu jednego z małżonków*.

W okresie od 1972 do 2006 r. był kierownikiem Zakładu Postępowania Cywilnego; równocześnie w latach 1980–1981 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Prawa Cywilnego, a w latach 1981–1984 był prodziekanem Wydziału Prawa i Administracji.

Prof. Henryk Mądrzak był członkiem i przewodniczącym senackiej Komisji Dyscyplinarnej. Od 1988 r. przez kilka lat brał udział w pracach powołanej przez ministra sprawiedliwości Komisji ds. Reformy Prawa Cywilnego w zespole zajmującym się prawem egzekucyjnym. Jest członkiem Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Przez szereg lat był członkiem Rady Programowej czasopisma *Rejent*.

Za działalność naukową i dydaktyczną prof. Henryk Mądrzak otrzymał Złoty Krzyż Zasługi (1972) oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1988). Był beneficjentem licznych nagród — w tym w szczególności ministra szkolnictwa wyższego i nauki oraz rektora Uniwersytetu Wrocławskiego.

Dorobek naukowy prof. Henryka Mądrzaka obejmuje około trzydziestu pozycji z zakresu postępowania cywilnego. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się głównie wokół postępowania egzekucyjnego. Wypromował trzech doktorów oraz brał udział jako recenzent w wielu przewodach doktorskich i habilitacyjnych.

PROF. NADZW. DR HAB. HENRYK DOLECKI

Prof. nadzw. dr hab. Henryk Dolecki urodził się 25 maja 1945 r. w Samarkandzie. W latach 1963–1968 studiował na Uniwersytecie Wrocławskim, uzyskując tytuł magistra prawa. W latach 1968–1970 odbywał etatową aplikację sądową i po egzaminie sędziowskim został powołany na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Powiatowym w Opolu.

W 1971 r. podjął pracę na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego w Zakładzie Postępowania Cywilnego na stanowisku starszego asystenta. Stopień doktora nauk prawnych uzyskał na podstawie rozprawy pt. *Ingerencja sądu opiekuńczego w wykonanie władzy rodzicielskiej* (1979). Po doktoracie został powołany na stanowisko adiunkta.

W latach 1987–2011 prof. Henryk Dolecki kontynuował pracę naukową na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego w Katedrze Postępowania Cywilnego. Stopień doktora habilitowanego uzyskał na podstawie uchwały Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu po przedstawieniu monografii pt. *Ciężar dowodu w polskim procesie cywilnym* (1998). W 1999 r. otrzymał nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Od tego też roku pełnił funkcję kierownika Katedry Postępowania

nia Cywilnego. Jednocześnie w latach 1999–2002 był prodziekanem, a w latach 2008–2010 pełnił funkcję dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego.

Od 2011 r. podjął pracę naukową na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy na stanowisku profesora nadzwyczajnego i kierownika Zakładu Prawa Cywilnego i Postępowania Cywilnego.

Oprócz pracy uniwersyteckiej od 1992 r. prof. Henryk Dolecki wykonywał zawód sędziego, orzekając w sprawach cywilnych. W 1998 r. przeszedł do sądownictwa administracyjnego na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Prof. Henryk Dolecki pełnił też inne obowiązki, a mianowicie orzekał w Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów, a także przewodniczył Senackiej Komisji ds. Nagród i Odznaczeń na Uniwersytecie Szczecińskim. W kadencji 2002–2005 orzekał w Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich w Warszawie.

W latach 1990–1991 pracował w biurze Pełnomocnika ds. Reformy Samorządu Terytorialnego w Szczecinie; był to czas wdrażania w życie ustawy o samorządzie terytorialnym i nowych instytucji prawa administracyjnego materialnego i procesowego.

Prof. Henryk Dolecki jest autorem licznych publikacji z zakresu procedury cywilnej. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień postępowania dowodowego, zasad procesowych, postępowania w sprawach rodzinnych. Szczególne znaczenie w dorobku naukowym prof. Henryka Doleckiego mają komentarze do Kodeksu postępowania cywilnego (najnowsze wydanie z roku 2013) oraz do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (najnowsze wydanie z roku 2013), których był redaktorem naukowym i współautorem, a także podręcznik *Postępowanie cywilne — zarys wykładu* (najnowsze wydanie z roku 2015). Interesuje go również problematyka związana z postępowaniem sądownoadministracyjnym, dotycząca między innymi stosowania przepisów procedury cywilnej w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jak też kwestie nadużycia prawa do sądu.

Prof. Henryk Dolecki był promotorem w jednym przewodzie doktorskim oraz recenzentem w czterech przewodach doktorskich i czterech przewodach habilitacyjnych. Wchodzi w skład Rady Programowej czasopisma *Polski Proces Cywilny*. Należy do Stowarzyszenia Sędziów Polskich IUSTITIA.

PROF. DR HAB. ELWIRA MARSZAŁKOWSKA-KRZEŚ

Prof. dr hab. Elwira Marszałkowska-Krześ urodziła się 23 września 1962 r. w Wieluniu. W latach 1981–1986 odbywała studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim. Następnie rozpoczęła aplikację sądową. W 1989 r. zdała egzamin sędziowski, a w 1990 r. egzamin radcowski. W 1990 r. została zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Postępowania Cywilnego w Instytucie Prawa Cywilnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego.

W 1998 r. obroniła rozprawę doktorską pt. *Zaskarżalność uchwał wspólników w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością*. W 1999 r. została mianowana na stanowisko adiunkta w Zakładzie Postępowania Cywilnego. W 2005 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk prawnych na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. *Wpisy w rejestrze przedsiębiorców dotyczące spółek handlowych*. W 2006 r. została zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Wrocławskiego. Równocześnie w latach 2005–2008 pełniła funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Prawa Cywilnego. Od 2005 r. jest kierownikiem Zakładu Postępowania Cywilnego, a od 2008 pełni funkcję dyrektora Instytutu Prawa Cywilnego.

Prof. E. Marszałkowska-Krześ od wielu lat angażuje się we współpracę z instytucjami i organizacjami naukowymi w kraju i za granicą. Jest członkiem rad programowych wielu czasopism naukowych (ADR Arbitraż i Mediacja, Rejent, Przegląd Prawa i Administracji, Polski Proces Cywilny) oraz stałym recenzentem Przeglądu Prawa Egzekucyjnego, a w latach 2007–2010 była redaktorem naczelnym Przeglądu Legislacyjnego. Współpracowała z pracownikami naukowymi Akademii Medycznej i Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (2006–2009), Uniwersytetu Europejskiego „Viadrina” we Frankfurcie nad Odrą (2005–2010) oraz Uniwersytetu w Maastricht (2011–2012). W latach 2006–2010 była członkiem Rady Fundacji, a następnie Zarządu Fundacji dla Uniwersytetu Wrocławskiego. Od 2006 r. jest stałym arbitrem Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej, a także współpracuje ze Stowarzyszeniem Notariuszy RP oraz Krajową Radą Notarialną. Od 2010 r. jest członkiem założycielem Towarzystwa Naukowego Procesualistów Cywilnych; bierze aktywny udział w zjazdach i konferencjach oraz współpracuje naukowo z Uniwersytetem Wileńskim. W latach 2012–2014 uczestniczyła w charakterze wykładowcy w projekcie realizowanym przez Uniwersytet Wrocławski dla Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, szkoląc sędziów, referendarzy sądowych i asystentów sędziów.

W 2005 r. prof. Elwira Marszałkowska-Krześ była członkiem Zespołu ds. Implementacji Spółdzielni Europejskiej w ramach Komisji Kodyfikacyjnej działającej przy ministrze sprawiedliwości oraz współpracowała z Komisją Ustawodawczą Sejmu RP w sprawie reformy postępowania cywilnego. W 2006 r. była referentem i współorganizatorem posiedzenia Komisji Ustawodawczej Sejmu RP dotyczącego zmian legislacyjnych służących usprawnieniu postępowania cywilnego. Nadto jako członek Rady Legislacyjnej X kadencji opiniowała kilkadziesiąt projektów ustaw. Ostatecznie w 2014 r. została włączona do zespołu eksperckiego przy ministrze Skarbu Państwa.

Prof. Elwira Marszałkowska-Krześ była wielokrotnie nagradzana przez rektora Uniwersytetu Wrocławskiego za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne, a w 2006 r. otrzymała indywidualną Nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jest odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi. W czerwcu 2014 r. Prezydent RP nadał jej tytuł profesora nauk prawnych.

Dorobek naukowy prof. Elwiry Marszałkowskiej-Krześ obejmuje aktualnie około dwustu pozycji z zakresu prawa i postępowania cywilnego, prawa handlowego oraz prawa medycznego. Wypromowała siedmiu doktorów i dwóch doktorów habilitowanych.

PROF. NADZW. DR HAB. ŁUKASZ BŁASZCZAK

Prof. nadzw. dr hab. Łukasz Błaszczak urodził się 5 lutego 1977 r. we Wrocławiu. W 2001 r. ukończył studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. W tym samym roku rozpoczął aplikację radcowską przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych we Wrocławiu, którą ukończył w 2005 r., uzyskując wpis na listę radców prawnych. W 2003 r. rozpoczął pracę na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego jako asystent w Zakładzie Postępowania Cywilnego. W 2006 r. obronił rozprawę doktorską pt. *Pozycja handlowej spółki osobowej w procesie cywilnym*. Bezpośrednio po obronie został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Postępowania Cywilnego. W 2011 r. otrzymał stopień doktora habilitowanego za rozprawę habilitacyjną pt. *Wyrok sądu polubownego*. Od 2014 r. pełni funkcję profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Wrocławskiego.

W 2007 r. został stypendystą Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. W tym samym roku został jednym z inicjatorów Forum Arbitrażowego we Lwowie. Twórca i redaktor naczelny kwartalnika ADR Arbitraż i Mediacja. W latach 2012–2014 uczestniczył w charakterze wykładowcy w projekcie realizowanym przez Uniwersytet Wrocławski dla Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, szkoląc sędziów, referendarzy sądowych i asystentów sędziów. W 2014 r. został członkiem Komisji ds. Zmian w Prawie Arbitrażu.

Prof. Łukasz Błaszczak jest autorem około dziewięćdziesięciu publikacji z zakresu postępowania cywilnego. Jego zainteresowania badawcze ogniskują się wokół arbitrażu, mediacji, prawa upadłościowego i naprawczego, zamówień publicznych oraz pomocy publicznej, a także pozycji podmiotów gospodarczych w procesie cywilnym. Prof. Łukasz Błaszczak był prelegentem na kilkudziesięciu konferencjach naukowych o charakterze ogólnopolskim i międzynarodowym. W swojej pracy naukowej recenzował sześć rozpraw doktorskich i jedną habilitacyjną.

DR HAB. IZABELLA GIL

Dr hab. Izabella Gil urodziła się 4 lipca 1970 r. w Lubaniu. Studia prawnicze ukończyła na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskując w 1994 r. tytuł magistra prawa. W latach 1994–1997 odbywała aplikację

radcowską przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Wałbrzychu. Od 1998 r. czynnie wykonuje zawód radcy prawnego.

W 1996 r. rozpoczęła stacjonarne studia doktoranckie nauk prawnych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. W 2002 r. została zatrudniona jako asystent w Zakładzie Postępowania Cywilnego. W 2005 r. obroniła rozprawę doktorską pt. *Sytuacja prawna syndyka masy upadłości*. W 2006 r. została mianowana na stanowisko adiunkta, a w 2013 nie uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. *Postępowanie zabezpieczające na etapie poprzedzającym ogłoszenie upadłości*.

Dr hab. Izabella Gil jest sekretarzem Rady Instytutu Prawa Cywilnego, a także członkiem Zespołu do spraw Jakości Kształcenia na Uniwersytecie Wrocławskim (okres kadencji 2012–2016) oraz członkiem zespołu wydawniczego na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Prowadzi zajęcia dydaktyczne z radcami prawnymi i aplikantami radcowskimi. W latach 2012–2014 uczestniczyła w charakterze wykładowcy w projekcie realizowanym przez Uniwersytet Wrocławski dla Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, szkoląc sędziów, referendarzy sądowych i asystentów sędziów.

Za osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne dr hab. Izabella Gil otrzymała dwukrotnie nagrodę rektora Uniwersytetu Wrocławskiego (2005 i 2010). Z kolei za działalność dydaktyczno-szkoleniową na rzecz radców prawnych i aplikantów radcowskich została nagrodzona przez Krajową Izbę Radców Prawnych srebrną odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” (2007).

Dr hab. Izabella Gil jest autorką licznych publikacji z zakresu postępowania cywilnego. Jej zainteresowania oscylują wokół postępowania zabezpieczającego, klauzulowego, egzekucyjnego oraz upadłościowego i naprawczego. Na szczególną uwagę zasługują jej opracowania monograficzne: *Postępowanie klauzulowe* (2007, praca we współautorstwie z dr. Piotrem Gilem), *Sytuacja prawna syndyka masy upadłości* (2007) oraz *Postępowanie zabezpieczające na etapie poprzedzającym ogłoszenie upadłości* (2012). W ramach swojej pracy naukowej dr hab. Izabella Gil recenzowała cztery rozprawy doktorskie.

DR PIOTR GIL

Dr Piotr Gil urodził się 1 sierpnia 1968 r. we Wrocławiu. W latach 1989–1994 studiował na Uniwersytecie Wrocławskim, uzyskując tytuł magistra prawa. W latach 1994–1997 odbywał aplikację radcowską przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Wałbrzychu. Od 1998 r. czynnie wykonuje zawód radcy prawnego.

W roku 1994 został zatrudniony na Uniwersytecie Wrocławskim jako asystent w Zakładzie Postępowania Cywilnego. W 2003 r. obronił rozprawę doktorską pt. *Notarialny i bankowy tytuł egzekucyjny*. Od 2009 r. rozpoczął pracę jako adiunkt na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego. Od 2011 r. pełni funkcję

opiekuna ELSA Opole, a od 2012 jest kierownikiem Centrum Mediacji na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego.

W okresie studiów magisterskich dr Piotr Gil został laureatem Ogólnopolskiej Olimpiady Historyczno-Prawnej w Karpaczu; był również stypendystą Fundacji dla Uniwersytetu Wrocławskiego. Od 2007 r. jest członkiem założycielem Towarzystwa Naukowego Procesualistów Cywilnych.

Dr Piotr Gil przez wiele lat prowadził zajęcia i szkolenia dla radców prawnych i adwokatów oraz aplikantów radcowskich i aplikantów adwokackich — dla Okręgowej Izby Radców Prawnych w Wałbrzychu i Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu oraz dla Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu i Okręgowej Rady Adwokackiej w Lublinie. Za działalność dydaktyczno-szkoleniową na rzecz radców prawnych i aplikantów radcowskich został nagrodzony przez Krajową Izbę Radców Prawnych srebrną odznaką „Zasłużony dla Samorządu Radców Prawnych” (2007).

Dr Piotr Gil jest autorem licznych publikacji z zakresu prawa i postępowania cywilnego. Jego zainteresowania koncentrują się wokół postępowania egzekucyjnego oraz prawa upadłościowego i naprawczego.

DR EWA RUDKOWSKA-ZĄBCZYK

Dr Ewa Rudkowska-Ząbczyk urodziła się 11 listopada 1976 r. w Lubinie. W latach 1995–2000 studiowała na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskując tytuł magistra prawa. W 2000 r. została słuchaczem stacjonarnych studiów doktoranckich nauk prawnych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. W 2006 r. obroniła rozprawę doktorską pt. *Czynności procesowe a pisma procesowe według Kodeksu postępowania cywilnego*. W okresie od 2007 do 2014 r. była zatrudniona na Uniwersytecie Wrocławskim na stanowisku adiunkta w Zakładzie Postępowania Cywilnego.

Ponadto w 2000 r. dr Ewa Rudkowska-Ząbczyk rozpoczęła etatową aplikację sadową w okręgu Sądu Okręgowego we Wrocławiu. W 2003 r. złożyła egzamin sędziowski. W 2004 r. została mianowana asesorem sądowym, a następnie w 2007 r. sędzią Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia. W 2014 r. została mianowana sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

W 2010 r. dr Ewa Rudkowska-Ząbczyk brała udział w pracach zespołu problemowego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego powołanego do spraw definicji dokumentu i formy dokumentowej. W 2013 r. uczestniczyła w charakterze wykładowcy w projekcie realizowanym przez Uniwersytet Wrocławski dla Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, szkoląc sędziów, referendarzy sądowych i asystentów sędziów.

Dorobek naukowy dr Ewy Rudkowskiej-Ząbczyk obejmuje około dwudziestu pozycji z zakresu prawa i postępowania cywilnego. Przedmiot jej zainteresowań stanowią w szczególności czynności procesowe.

DR ALEKSANDRA BUDNIAK-ROGAŁA, LL.M.

Dr Aleksandra Budniak-Rogała urodziła się 11 czerwca 1983 r. w Zielonej Górze. W latach 2002–2007 odbywała studia prawnicze na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (w oddziale w Słubicach), uzyskując tytuł magistra prawa. Jednocześnie studiowała w Niemczech na Uniwersytecie Europejskim „Viadrina” we Frankfurcie nad Odrą na kierunku Bachelor and Master of German and Polish Law. W 2005 r. uzyskała stopień Bachelor of German and Polish Law, a w 2008 tytuł Master of German and Polish Law. W latach 2008–2013 była uczestniczką stacjonarnych studiów doktoranckich nauk prawnych na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. W 2012 r. była zatrudniona jako asystent w Zakładzie Postępowania Cywilnego. W 2014 r. obroniła rozprawę doktorską pt. *Charakter prawny zapisu na sąd polubowny w postępowaniu cywilnym*. Bezpośrednio po obronie została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie Postępowania Cywilnego. Od 2013 r. odbywa aplikację adwokacką przy Okręgowej Radzie Adwokackiej we Wrocławiu.

W okresie studiów dr Aleksandra Budniak-Rogała otrzymywała nieprzerwanie stypendia naukowe; wielokrotnie pobierała stypendia przyznawane przez Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i Uniwersytet Europejski „Viadrina” we Frankfurcie nad Odrą, była trzykrotną beneficjentką stypendium naukowego dla doktorantów na Uniwersytecie Wrocławskim; dwukrotnie otrzymała stypendium naukowe w ramach projektu „Rozwój potencjału i oferty edukacyjnej Uniwersytetu Wrocławskiego szansą zwiększenia konkurencyjności Uczelni”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

W latach 2012–2014 dr Aleksandra Budniak-Rogała uczestniczyła w charakterze wykładowcy w projekcie realizowanym przez Uniwersytet Wrocławski dla Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, szkoląc sędziów, referendarzy sądowych i asystentów sędziów.

Dorobek naukowy dr Aleksandry Budniak-Rogali obejmuje kilkanaście opracowań z zakresu postępowania cywilnego. Przedmiot jej zainteresowań stanowi zwłaszcza mediacja i arbitraż; prowadzi również badania prawnoporównawcze z zakresu prawa polskiego i niemieckiego.

PODZIĘKOWANIA

Autorzy publikacji pragną serdecznie podziękować pani prof. dr hab. Elwizę Marszałkowskiej-Krześ za opiekę i pomoc oraz cenne uwagi, bez których nie byłoby możliwe przygotowanie niniejszego opracowania. Słowa wdzięczności kierujemy także do pana prof. dr. hab. Henryka Mądrzaka i pana prof. nadzw. dr. hab. Henryka Doleckiego oraz pozostałych byłych i obecnych pracowników

Zakładu Postępowania Cywilnego za pomoc w przygotowaniu i weryfikację treści poszczególnych sylwetek.

INFORMACJE BIBLIOGRAFICZNE

- Akta Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, Akta osobowe Berutowicz Włodzimierz.
 Akta Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, Akta osobowe Dolecki Henryk.
 Akta Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, Akta osobowe Gil Piotr.
 Akta Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, Akta osobowe Mądrzak Henryk.
 Akta Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, Akta osobowe Mokry Józef.
 Akta Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego, Akta osobowe Stefko Kamil.
 Błaszczak Ł., *Włodzimierz Berutowicz (1914–2004)*, [w:] *Pamięci zmarłych Profesorów i Docentów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego 1945–2010*, red. L. Lehmann, M. Maciejewski, Wrocław 2010, s. 18–20.
 Górna B., *Kamil Stefko (1875–1966)*, [w:] *Pamięci zmarłych Profesorów i Docentów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego...*, s. 264–274.
 Kamil Stefko, [w:] *Encyklopedia Wrocławia*, Wrocław 2006, s. 346.
Kamil Stefko, człowiek i dzieło, [w:] *Księga Pamiątkowa ku czci Kamila Stefki*, red. J. Jodłowski *et al.*, Warszawa-Wrocław 1967, s. 5–7.
 Marszałkowska-Krześ E., *Józef Mokry (1933–1992)*, [w:] *Pamięci zmarłych Profesorów i Docentów Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego...*, s. 193–196.
 Mądrzak H., *Profesor Włodzimierz Berutowicz*, [w:] *Zbiór rozpraw z zakresu postępowania cywilnego. Profesorowi Włodzimierzowi Berutowiczowi w 40-lecie pracy naukowej*, Prawo CLXX, Wrocław 1990, s. 3–5.
 Prawo III [tom wydany z okazji 50-lecia pracy naukowej Kamila Stefki], Wrocław 1958, s. 3–4.
 Przegląd Uniwersytecki. Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego 1997, nr 9, s. 23.
 Przegląd Uniwersytecki. Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego 2014, nr 3, s. 48.

STRONY INTERNETOWE

- <http://www.prawo.uni.opole.pl/pracownik.php?id=87>
http://wpiaus.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=36:dr-hab-prof-us-henryk-dolecki&catid=14&Itemid=127
<http://prawo.uni.wroc.pl/user/12032>
<http://prawo.uni.wroc.pl/user/12054>
<http://prawo.uni.wroc.pl/user/12129>
<http://prawo.uni.wroc.pl/user/15808>

BIOGRAPHIES OF SCIENTISTS INVOLVED IN CIVIL PROCEDURE

Summary

This study aims at bringing the profiles of employees, who were hired in the Department of Civil Procedure in the years 1945–2015, closer to the readers. On account of large period, which

---

relates to the article, its authors decided to introduce only those, who were or still are hired in the mentioned institution and received at least a doctoral degree in legal science. This kind of categorization is an optimal solution, which allows to present development of civil proceedings in the discussed period at the University of Wrocław.